

N:o 27.

Af herr P. ERSSON i Vestlandaholm, om tillägg till 12 § i gällande bevillningsförordning.

Då stads- och landsförsamlingar, två eller flera, ofta utgöra ett pastorat och löneförmånerna vid sådant förhållande utgå till pastor så väl från land som stad, ja, ofta nog med större delen från landet, och då pastor i sådana sammansatta församlingar vanligen är bosatt i staden samt der mantalsskrifven, så taxeras han för hela lönen i staden, ehuru han, som nämnt är, kan uppbära större delen deraf från landsförsamlingen; likaså der flera landsförsamlingar äro sammanslagna till ett pastorat, pastor kan bo i en mindre församling inom pastoratet och der uppbära en mindre del af sin lön, men ändå der bevillingstaxeras för hela löneinkomsten. Mig synes en sådan taxering icke vara rättvis, utan jag anser, att, der en prestman åtnjuter lön från flera församlingar, han ock bör taxeras i de olika församlingarna, eftersom lön från dem utgår. Ett i detta afseende rådande missförhållande, som på de olika orterna inom riket framkallat ett berättigadt missnöje, blefve härigenom afhjelpat.

På grund af hvad sålunda anfördt är, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville besluta ett tillägg till sista punkten i bevillningsförordningens 12 §, så lydande:

Prestman, som erhåller lön från flera församlingar taxeras i hvarje sådan till det belopp han derstädes uppbär. Är prestman för sin lön berättigad till bevillningsafdrag, beräknas detta på de olika församlingarna i förhållande till den del af lönen, som från dem utgår.

Öfverlemnande jag åt bevillningsutskottet, till hvilket denna motion torde remitteras, att göra de ändringar i formuleringen af ofvanstående yrkande, som kunna anses erforderliga, blott syftemålet vinnes.

Stockholm den 25 januari 1888.

Per Ersson
från Vestmanlands län.
